

„Dental Tutors“: iš lietuvių naujovių mokosi net senbuviai

Kai randi mėgstamą veiklą, investuoji laiko į žinių įgijimą ir negalvoji apie pinigus – verslas klojasi puikiai. Tokia yra „Dental Tutors“ odontologijos asistentų mokyklos Londone įkūrėjos ir vadovės Aidos Kromelytės sėkmės istorija. Įdomu ir tai, kad specifinėje verslo srityje ne tik įsitvirtinusi, bet ir lyderės pozicijas užimanti kompanija yra menų krypties mokslus studijavusios lietuvių darbo vaisius.

Londone yra begalė mokyklų, kurios padeda tapti visus reikalavimus atitinkančiais odontologo asistentais, tačiau lietuvių Aidos Kromelytės ir Simo Senavaičio įkurta „Dental Tutors“ yra išskirtinė dėl vienos aplinkybės.

Pagal NBDN (National Examining Board for Dental Nurses) akreditaciją veikianti mokykla žinias perteikia ne tik žodžiais, bet ir verslo partnerių specialiai tam sukurtais vaizdais, kurie paprastai ir aiškiai atskleidžia ne tik būsimosios profesijos aplinką, bet ir žmogaus organizmo paslaptis.

Kad tai veikia, geriausiai liudija mokyklos studentų rezultatai – jie pavyzdinai išlaiko egzaminus ir sėkmingai įsitvirtina darbo rinkoje, o lietuvių darbo metodai jau tapo pavyzdžiu rinkos senbuviams.

Kaip per gana trumpą laiką pavyko pasiekti tokių išpūdingų rezultatų, pasakoja „Dental Tutors“ įkūrėja, vadovė ir dėstytoja Aida Kromelytė.

– Kokie keliai Jus atvedė į Londoną?

– Aš gimiau ir užaugau Jonavoje, po mokyklos baigimo Vilniuje studijavau keramiką ir japonų kalbą, kuri man labai patiko, žavėjausi šios šalies animacija – manga – labai norėjau studijuoti šioje šalyje, dėjau labai daug pastangų, kad galėčiau ten išvykti. Galiausiai, Kaune tęsiant magistrantūrą, kuri buvo susijusi su menų istorija, man pavyko gauti kvietimą vienerių metų trukmės kalbos kursams Japonijoje ir pasinaudojau šia galimybe. Studijavau ne tik kalbą, papildomai rinkausi kultūros, kino paskaitas – labai norėjau su tai artimiau susipažinti.

Na, o dar būdama Japonijoje pateikiau paraišką vizualiųjų efektų studijoms Londono Metropolitan universitete, buvau priimta ir pradėjau mokslus čia. Ši sritis mane irgi visada domino, man buvo įdomu, kaip sukuriami tokie vaizdai kaip, pavyzdžiui, filme „Avataras“.

Tuo meno mokslai nesibaigė – vizualiųjų efektų studijas Londone pratęsiau Ravensbourne universitete, kuris garsėja puikiu šių specialistų paruošimu.

– **Tai visos Jūsų studijos yra meninės krypties?**

– Taip, studijavau menus, skyriau tam labai daug laiko.

– **Kaip nors taikote žinias gyvenime?**

– Žinoma, jos padeda idėjas paversti vaizdais. Tačiau aš kuriu tik modelius, o juos ištobulina Simu Senavaitis, kuris yra tiesiog nepralenkiamas šioje srityje ir yra puikus partneris.

– **O laisvalaikiu?**

– Ne, nelaikau savęs menininke iš prigimties. Baigus mokyklą Lietuvoje neradau vizualiųjų efektų studijų, o man norėjosi sąlyčio su 3D dimensijomis, modeliavimu, vaizdavimu, todėl keramika pasirodė geriausias sprendimas.

Be to, mokykloje aš papildomai mokiausi braižybos – tai lyg ir būčiau labiau tikslųjų mokslų atstovė, o dabar pagrindinis mano susidomėjimo objektas – švietimas. Doktorantūros studijos taip pat susijusios su juo.

– **Bet vistiek labai įdomu – kaip žmogus, kuris tiek ilgai sudijavo menus, atsiduria su medicina susijusiame versle, kuris reikalauja visiškai kitokių savybių, žinių ir yra visiškai priešingybė. Kaip tai įvyko?**

– Sutinku, kad tai visiškai priešingybė. Tranzitinis periodas iš vienos srities į kitą prasidėjo Londono Metropolitan universitete, kai reikėjo rinktis baigiamojo darbo temą, galvoti apie tolimesnę ateitį. tema

nebuvo primesta – galėjau ją sugalvoti. Man labai patiko medicinos animacijos kūrėjo ir inovatoriaus Davido Bolinskio darbai – jis yra tikras šios srities legenda: jo filmukai padeda suvokti žmogaus biologiją, kas ir kaip vyksta mūsų organizme.

Tai buvo kažkas naujo pasaulyje, kita vertus, piešiniai tas pačias temas dar XV amžiuje aiškino Leonardas da Vinčis.

Tuo metu supratau, kad tai yra sritis, kurioje galėčiau pasireikšti, tuščia niša, kurią galėčiau užpildyti, aiškiai žinojau kas būtų tokių kūrinių naudotojai. Ir kartu būti naudinga.

– Ir užsidirbti pinigų?

– Nebuvo net minties apie pinigus ar uždarbį iš tokios veiklos. Praktiką atlikau prisidėdama prie kompiuterinių žaidimų kūrimo, maniau, jog dirbsiu šioje srityje. Tačiau tai man nebuvo įdomu.

Todėl nusprendžiau domėtis žmogaus anatomija, daug apie tai skaičiau, o galiausiai pradėjau mokytis odontologų asistentės kursuose: tam, kad suprasčiau, kaip atliekamas gydymas, kokia įranga naudojama ir galėčiau visa tai perkelti į virtualią erdvę.

Norint modeliuoti procesus, reikia juos suprasti. Teko išstudijuoti didžiulę programą, galima sakyti, kad pagal ją ir sumodeliuoti bei sukurti „Dental Tutors“ vizualiniai sprendimai.

Pamaniau, kad tai dar neužpildyta niša, kurioje galiu realizuoti savo žinias.

Dabar esame vienintelė mokykla, kurie turi tokią medžiagą. Ja gali naudotis ir kitų mokyklų studentai, kurie ruošiasi egzaminams. Kitose šalyse sukurta ir internete prieinama vaizdo medžiaga neatitinka NBDN reikalavimų.

– Jeigu tokie vizualiniai sprendimai, kuriuos naudoja „Dental Tutors“, yra tokie naudingi ir efektyvūs, kodėl jų nesiūlo kitos mokyklos?

– Dėl to, kad tokių vizualizacijų kūrimas yra labai brangi paslauga, ne kiekvienas gali sau tą leisti. Kūrimas ir programavimas Londone kainuoja tokius milžiniškus pinigus, kad kažin, ar tokios išlaidos būtų prasmingos.

Mes su Simu tai supratome „Dental Tutors“ kūrimo pradžioje, kai domėjomės galimybėmis samdyti tokius specialistus.

O dabar viską sukuriame patys, mums tereikia pasikviesi medikus, kurie mus konsultuoja.

Todėl daugelis mokyklų vis dar taiko tradicinius metodus, o mes – šiuolaikiškus sprendimus.

– Kuo vaizdas yra toks naudingas mokymo procese?

– Ne visiems tinka mokymosi būdas, paremtas tik skaitymu ir rašymu. Vaizdas padeda geriau suprasti, ypač tada, kai nėra galimybės iš arti stebėti tikros operacijos, apžiūrėti įrankių. Kai mokaisi tik iš knygų, reikia labai daug fantazijos įsivaizduoti anatomiją, mikrobiologiją ar kaulų struktūrą.

O iliustracijos ir filmukai tokiais atvejais yra labai naudingi.

Mūsų vizija ir buvo sukurti tai, kad žmogus galėtų pasakyti: atėjau, pažiūrėjau ir supratau.

– Puiku, kad tai yra labai naudinga. O kaip ši veikla – kaip verslas? Juk vien Londone yra aibė tokių mokyklų, kaip Jūsų.

– Taip, jų yra labai daug, visi privalo įrodyti, kad yra verti organizuoti šiuos kursus, gerai parengti studentus egzaminams. Kaip jie tai padarys – kiekvienos mokyklos strategijos reikalas, vyksta NBDN patikros.

Mūsų mokykla ir veikla turi nežmoniškai labai daug potencialo, matome, jog dar daug kur galime pasireikšti, įgyvendinti naujus sumanymus.

– O kokia buvo pradžia? Sunkiai prasibrovėte tokioje milžiniškoje konkurencijoje?

– Mes nuo pat pradžių labai daug dėmesio skiriame savo studentams, ne tik jų mokymui, bet ir poreikių išsiaiškinimui, taikomės prie jų laiko. Jaučiame didelę atsakomybę – juk nuo mūsų suteiktų žinių priklausys, kaip žmogui pavyks kurti savo profesinę karjerą: dirbti ar rinktis tolimesnes studijas medicinos srityje – mokyklos kursai suteikia ir tokią galimybę.

Visi pirmojo „Dental Tutors“ kurso studentai pavyzdingai, 100 procentų išlaikė egzaminus. Tai buvo fantastiška pradžia. Vėliau studentų egzaminų rezultatai irgi buvo puikūs, todėl mūsų mokyklos reitingai augo. Studentų egzaminų rezultatai – pagrindinis mokyklos reputaciją formuojantis rodiklis.

Tuo džiaugiasi ir mūsų studentai, kurie po egzaminų dalijasi atsiliepimais apie mokymą čia.

– Mokykla dėl savo išskirtinumo yra savotiška srities garsenybė, vykde bendrą projektą su Londono Metropolitan universitetu, bet ar apie jus žino lietuviai, ar ateina mokytis jie?

– Lietuviai sudaro apie trečdalį visų mūsų studentų. Labai džiaugiamės galėdami su jais dirbti ir padėti siekti tikslų.

Labai daug studentų – iš viso pasaulio, kurie jau yra kvalifikuoti odontologai, tačiau neturi teisės dirbti Jungtinėje Karalystėje, o „Dental Tutors“ padeda specialistams iš užsienio atitikti britiškus standartus.

– Jūsų pavyzdys puikiai įrodo, kad įmanoma didžiulė žmogaus transformacija. Kaip tai atsitinka?

– Mano gyvenimo kelyje buvo labai daug studijų, aš labai daug mokiausi. Man atrodo, kad galėčiau tapti lėktuvo lakūne, jeigu tik panorėčiau tai išmolti.

– Įsivaizduokime skaitytoją: jis galvoja, kad gali kažką keisti, kažką sukurti, tačiau tam nesiryžta. Ką jam patartumėte?

– Nežinau. Savo atveju įsitikinau, kad vystant idėją reikia nesivaikyti pinigų, reikia nebijoti įdirbio, gali teikti dirbti kiekvieną dieną. Man atrodo, kad pirmiausiai reikia atsakyti į klausimą – o kuo mano sumanymas bus naudingas, kuo jis padės kitiems žmonėms. Ar mano idėja laikina, ar ilgaamžė?

O kai bus šie atsakymai, viskas gerai susiklostys savaime.